ΜΕ ΑΠΟΨΗ

Παρασκευή, 23-Αυγ-2019 00:03

Νέα κυβέρνηση: αντιμέτωπη με το χρόνο

127

Του Αργύρη Αργυριάδη

Η νέα ελληνική κυβέρνηση ξεκίνησε με γοργούς ρυθμούς. Οι θέσεις πολιτικής ευθύνης στελεχώθηκαν σε σύντομο χρονικό διάστημα ενώ φάνηκε να υπάρχει σχεδιασμός για τις πρώτες ημέρες. Το πολιτικό περιβάλλον στην Ελλάδα χαρακτηρίζεται από ηρεμία ενώ την ίδια στιγμή και η εξελικτική πορεία της οικονομίας έχει θετικό πρόσημο μετά από πολλά χρόνια. Η νέα κυβέρνηση ξεκίνησε με σημαντικές εξαγγελίες για φοροελαφρύνσεις των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών (ήδη θέσπισε τη μείωση του ΕΝΦΙΑ) ενώ υποσχέθηκε ένα δικαιότερο, αναλογικότερο και λιγότερο επαχθές ασφαλιστικό σύστημα. Όλα τα ανωτέρω κινούνται στη σωστή κατεύθυνση. Το ζητούμενο είναι να υλοποιηθούν και να μακροημερεύσουν (άλλωστε οι μνήμες για τις αυξομειώσεις του ΦΠΑ στην εστίαση για παράδειγμα, ανάλογα με τα κελεύσματα των πιστωτών, παραμένουν νωπές). Προφανώς πρόθεση υπάρχει. Αλλά εξίσου προφανές είναι ότι μόνη της δεν αρκεί. Πρέπει να βγαίνουν και τα νούμερα...

Τούτο δεν σημαίνει ότι η αντιμετώπιση των προβλημάτων της ζώσας πραγματικότητας δεν είναι πολιτικό ζήτημα. Ωστόσο, πολιτική είναι η διαχείριση του πολιτικού χρόνου. Δεν είναι μόνο θέμα συγκυριών, είναι θέμα στιγμών και ευκαιριών. Και τις ευκαιρίες αυτές πρέπει η ελληνική κυβέρνηση να τις εκμεταλλευτεί γρήγορα πριν αλλάξει η περιρρέουσα ατμόσφαιρα τόσο εντός των τειχών όσο και στο εξωτερικό. Άλλωστε, ούτε οι Έλληνες έγιναν πλουσιότεροι με την αλλαγή του κυβερνητικού σχήματος ούτε η πορεία της παγκόσμιας οικονομίας είναι ανέφελη. Τουναντίον. Ο εμπορικός πόλεμος ΗΠΑ – Κίνας αναμένεται να έχει σοβαρές επιπτώσεις στην πλανητική οικονομία.

Τι σημαίνει, όμως, διαχείριση του πολιτικού χρόνου, για τη νέα κυβέρνηση, ειδικά στον τομέα της οικονομίας; Θα μπορούσε να σημαίνει θωράκιση και ενίσχυση της τελευταίας με μέτρα ουδέτερα για τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Σημαίνει απογαλακτισμός από τις ηθικοπλαστικές δοξασίες και τα δοκησίσοφα λαϊκίστικα προτάγματα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα θα μπορούσε να αποτελέσει η επιλογή της κατάλληλης θεραπείας για το

τραπεζικό σύστημα της χώρας που παραμένει στην εντατική (ο τομέας της πίστης στη χώρα μας ουσιαστικά είναι ανύπαρκτος ενώ τα τραπεζικά ιδρύματα περισσότερο θυμίζουν εισπρακτικές εταιρίες παρά αναπτυξιακούς πυλώνες). Οι λύσεις που προκρίνονται (τόσο από την προηγούμενη όσο και από τη νυν κυβέρνηση) έχουν έναν κοινό παρανομαστή. Την αύξηση του δημοσίου χρέους μέσω της χορήγησης κρατικών εγγυήσεων στα υπό πώληση κόκκινα δάνεια.

Θα μπορούσε, όμως, να υπάρξει και διαφορετική αντιμετώπιση για την ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι οι τραπεζικές καταθέσεις των Δεκέμβριο του 2009 ήταν 238 δισ. ευρώ για να πέσουν στα 125 δισ. λίγες ημέρες πριν την επιβολή των capital controls. Περισσότερα από 100 δισ. ευρώ δεν διοχετεύτηκαν στην κατανάλωση αλλά είτε "αποδήμησαν" στην αλλοδαπή είτε "κρύφτηκαν στα στρώματα" των απελπισμένων νοικοκυριών που είχαν – ευλόγως – πανικοβληθεί από την προοπτική άτακτης εξόδου της χώρας από το ευρώ (μόνον το πρώτο καταστροφικό εξάμηνο του 2015 οι καταθέσεις είχαν μειωθεί κατά 40 δισ. ευρώ). Για να επιστρέψουν αυτά τα χρήματα στα "γκισέ των τραπεζών" πρώτα απ' όλα απαιτείται σταθερό οικονομικό περιβάλλον. Αυτό φαίνεται να το έχουμε επιτύχει. Περαιτέρω, όμως, χρειάζεται τόσο χορήγηση κινήτρων όσο και εξάλειψη των αντικινήτρων. Ποια θα μπορούσαν να είναι αυτά; Προφανώς το καλύτερο επιτόκιο που μπορούν να απολαύσουν στις ελληνικές τράπεζες (οι αλλοδαπές έχουν αρνητικό επιτόκιο ενώ τα χρήματα στο στρώμα τα … τρώει ο πληθωρισμός). Ωστόσο, αυτό δεν αρκεί. Ένας συνδυασμός θέσπισης φορολογικών κινήτρων για τα χρήματα που θα κατατεθούν σε τράπεζες και θα επενδυθούν σε ορίζοντα 18 μηνών (πχ χαμηλότερο συντελεστή φόρου εισοδήματος), όπως και η χορήγηση φορολογικής αμνηστίας για τα χρήματα που θα εισρεύσουν (δεν πρέπει να λησμονούμε το αρνητικό κλίμα που δημιουργήθηκε στο πρόσφατο παρελθόν για όσους προέβησαν σε κεφαλαιακές κινήσεις στο εξωτερικό και αποτέλεσαν αντικείμενο εκτεταμένων φορολογικών ελέγχων) μπορούν να είναι κάποια από τα μέτρα που θα κινήσουν τα λιμνάζοντα ύδατα.

Κάποιος θα μπορούσε να υποστηρίξει ότι τέτοιες κυβερνητικές παρεμβάσεις είτε δεν είναι "ηθικές" είτε αυξάνουν τον "ηθικό κίνδυνο" διότι για άλλη μια φορά η "λούμπεν μεγαλοαστική τάξη" θα βγει κερδισμένη. Το ερώτημα, όμως, είναι σαφές. Ποιο είναι εθνικά και ατομικά επωφελέστερο; Να "φεσώσουμε" για άλλη μια φορά τον Έλληνα φορολογούμενο (μέσω της χορήγησης κρατικών εγγυήσεων για την τιτλοποίηση των κόκκινων δανείων των τραπεζών) δίχως να δούμε πραγματικό χρήμα στην αγορά ή να ανακεφαλαιώσουμε τις τράπεζες με ζεστό χρήμα; 100 περίπου δις βρίσκονται σήμερα εκτός τραπεζικού συστήματος. Είναι η μεγαλύτερη ευκαιρία της νέας κυβέρνησης. Άλλωστε, αυτό είναι πολιτική. Η ορθή διαχείριση των ευκαιριών…

** Ο κ. Αργύρης Αργυριάδης είναι Δικηγόρος Παρ' Αρείω Πάγω – Φορολογικός Σύμβούλος*

www.alf.gr

127

ΣΑΣ ΑΡΕΣΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ;

★ ★ ★ ★ ★

Το άρθρο έχει 1 σχόλια

ΓΡΑΨΤΕ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΣΑΣ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

